

✧ Texty na tento týden – Ř 8:3; J 1:29; Zj 5:12; Žd 7:1–28; 9:11–15; Lv 16:13; Žd 9:20–23

✧ Základní verš

„Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklono- lo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí – a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán.“ (Fp2:9-11)

Když autor listu Židům popisuje Kristovo dílo pro nás poté, co vystoupil na nebesa, hovoří obrazně o nebeské svatyni, kam „jako první za nás vstoupil Ježíš, kněz na věky podle řádu Melchisedechova“ (Žd 6,20). Tuto roli na sebe Ježíš vzal, když dokončil své pozemské poslání a přinesl obět za naše hříchy (viz Žd 10,12).

Tento týden se budeme věnovat Ježíšově službě v nebeské svatyni. Křesťané oprávněně hovoří o tom, co pro nás vykonal Ježíš během své pozemské služby, ale už méně mluví o tom, co pro nás dělá od té doby. Ale i toto dílo má obrovský význam pro přípravu Božího lidu na čas konce. V souvislosti s tím proto zaznívá na naši adresu následující výzva: „Boží lid musí jasně a správně pochopit podstatu svatyně a vyšetřujícího soudu. Všichni se potřebují osobně seznámit s tím, co koná náš Velekněz, jinak nebudou schopni uchovat si víru, která je v této době tak důležitá, a zaujmout postoj, který podle Boží vůle zaujmout mají.“ (GC 488; VDV 319)

Co pro nás Kristus už udělal? A co pro nás dělá dnes v „nebeské svatyni“? Nad tím vším budeme uvažovat při studiu v průběhu tohoto týdne.

✧ Týden ve zkratce:

- Nejvyšší obět
- Beránek Boží
- Náš Velekněz
- Kristus – náš Prostředník
- Konečný den smíření
- Podněty k zamyšlení

NE 29. dubna – Nejvyšší obět

Ř 8:3.4 „³Bůh učinil to, co bylo zákonu nemožné pro lidskou slabost: Jako obět za hřích poslal svého vlastního Syna v těle, jako má hříšný člověk, aby na lidském těle odsoudil hřích, ⁴a aby tak spravedlnost požadovaná zákonem byla naplněna v nás, kteří se neřídíme svou vůlí, nýbrž vůlí Ducha.“

L 9:22 „Syn člověka musí mnoho trpět, být zavržen od starších, velekněží a zákoníků, být zabit a třetího dne vzkříšen.“

1Tm 1:17 „Králi věků, nepomíjejícímu, neviditelnému, jedinému Bohu buď čest a sláva na věky věků. Amen.“

1Tm 6:15.16 „¹⁵Jeho příchod zjeví v určený čas požehnaný a jediný Vládc, Král králů a Pán pánů. ¹⁶On jediný je nesmrtelný a přebývá v nepřístupném světě; jeho nikdo z lidí neviděl a nemůže uvidět. Jemu patří čest a věčná moc. Amen.“

1K 15:53 „Pomíjitelné tělo musí totiž obléci nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost.“

Fp 2:6-8 „⁶Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, ⁷nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka ⁸se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži.“

PO 30. dubna – Beránek Boží

Zj 5:11-13 „¹¹A viděl jsem, jak kolem trůnu a těch bytostí i starců stojí množství andělů – bylo jich na tisíce a na statisíce; ¹²slyšel jsem je mocným hlasem volat: „Hoden jest Beránek, ten obětovaný, přijmout moc, bohatství, moudrost, sílu, poctu, slávu i dobrořečení.“ ¹³A všechno stvoření na nebi, na zemi, pod zemí i v moři, všechno, co v nich jest, slyšel jsem volat: „Tomu, jenž sedí na trůnu, i Beránkovi dobrořečení, čest, sláva i moc na věky věků!““

J 1:29 „Druhého dne spatřil Jan Ježíše, jak jde k němu, a řekl: „Hle, beránek Boží, který snímá hřích světa.““

Zj 13:8 „Petr mu řekl: „Nikdy mi nebudeš mýt nohy!“ Ježíš odpověděl: „Jestliže tě neumyji, nebudeš mít se mnou podíl.““

Zj 5:5 „Ale jeden ze starců mi řekl: „Neplač. Hle, z vítězil lev z pokolení Judova, potomek Davidův; on otevře tu knihu sedmkrát zapečetěnou.““

Zj 19:11-16 „¹¹A viděl jsem nebesa otevřená, a hle, bílý kůň, a na něm seděl ten, který má jméno Věrný a Pravý, neboť soudí a bojuje spravedlivě. ¹²Jeho oči plamen ohně a na hlavě množství královských korun; jeho jméno je napsáno a nezná je nikdo než on sám. ¹³Má na sobě plášť zbrocený krví a jeho jméno je Slovo Boží. ¹⁴Za ním nebeská vojska na bílých koních, oblečená do bělostného čistého knětu. ¹⁵Z jeho úst vychází ostrý meč, aby jím pobíjel národy; bude je pást železnou berlou. On bude tlačit lis plný vína trestajícího hněvu Boha všemohoucího. ¹⁶Na pláští a na boku má napsáno jméno: Král králů a Pán pánů.“

Žd 9:14.25-28 „¹⁴Čím více krev Kristova očistí naše svědomí od mrtvých skutků k službě živému Bohu! Vždyť on přinesl sebe sama jako neposkvrněnou obět Bohu mocí Ducha, který nepomíjí. ... ²⁵Není třeba, aby sám sebe obětoval vždy znovu, jako když velekněz rok co rok s cizí krví vchází do svatyně; ²⁶jinak by musel trpět mnohokrát od založení světa. On se však zjevil jen jednou na konci věků, aby svou obětí sňal hřích. ²⁷A jako každý člověk jen jednou umírá, a potom bude soud, ²⁸tak i Kristus byl jen jednou obětován, aby na sebe vzal hřích mnohých; po druhé se zjeví ne už kvůli hříchu, ale ke spásě těm, kdo ho očekávají.“

Žd 1:3 „On, odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všechno svým mocným slovem. Když dokončil očistění od hříchů, usedl po pravici Božího majestátu na výsostech.“

ÚT 1. května – Náš Velekněz

Žd 7:26.27 „²⁶To je ten velekněz, jakého jsme potřebovali: svatý, nevinný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků a vyvýšený nad nebesa, ²⁷který nemusí jako dřívější velekněží denně přinášet oběti napřed za vlastní hříchy a pak teprve za hříchy lidu. Ježíš to učinil jednou provždy, když obětoval sebe sama.“

Žd 7:24.25 „²⁴Ježíšovo kněžství však nepřechází na jiného, neboť on zůstává navěky. ²⁵Proto přináší dokonalé spasení těm, kdo skrze něho přistupují k Bohu; je stále živ a přimlouvá se za ně.“

Žd 8:6 „Avšak Ježíš dosáhl vznešenější služby, právě tak jako je prostředníkem vyšší smlouvy, založené na lepších zaslíbeních.“

J 3:16 „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“

Žd 9:11-15 „¹¹Ale když přišel Kristus, velekněz, který nám přináší skutečné dobro, neprošel stánkem zhotoveným rukama, to jest patřícím k tomuto světu, nýbrž stánkem větším a dokonalejším. ¹²A nevešel do svatyně s krví kozlů a telat, ale jednou provždy dal svou vlastní krev, a tak nám získal věčné vykoupění. ¹³Jestliže již pokropení krví kozlů a býků a popel z jalovice posvěcuje poskvrněné a zevně je očišťuje, ¹⁴čím více krev Kristova očistí naše svědomí od mrtvých skutků k službě živému Bohu! Vždyť on přinesl sebe sama jako neposkvrněnou obět Bohu mocí Ducha, který nepomíjí. ¹⁵Proto je Kristus prostředníkem nové smlouvy, aby ti, kdo jsou od Boha povoláni, přijali věčné dědictví, které jim bylo zaslíbeno – neboť jeho smrt přinesla vykoupění z hříchů, spáchaných za první smlouvy.“

L 1:68 „Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, protože navštívil a vykoupil svůj lid.“

ST 2. května – Kristus – náš Prostředník

Žd 6:19.20 „¹⁹V ní [naději] jsme bezpečně a pevně zakotveni, jí pronikáme až do nitra nebeské svatyně, ²⁰kam jako první za nás vstoupil Ježíš, kněz na věky podle řádu Melchisedechova.“

1Pt 3:18 „Vždyť i Kristus dal svůj život jednou provždy za hřích, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu. Byl usmrcen v těle, ale obživen Duchem.“

Žd 9:24 „Vždyť Kristus nevešel do svatyně, kterou lidské ruce udělaly jen jako napodobení té pravé, nýbrž vešel do samého nebe, aby se za nás postavil před Boží tvář.“

1J 1:10 „Říkáme-li, že jsme nezhrěšili, děláme z něho lháře a jeho slovo v nás není.“

ČT 3. května – Konečný den smíření

Žd 9:7.22.23 „*Do druhé části stánku vcházel jen jednou za rok sám velekněz, a to nikdy bez krve, kterou obětoval za sebe i za přestoupení lidu. ...*²²*Podle zákona se skoro vše očišťuje krví, a bez vylití krve není odpuštění.*²³*To, co je jen náznakem nebeských věcí, bylo nutno očišťovat takovým způsobem; nebeské věci samy však vyžadují vzácnějších obětí.*“

Žd 8:5 „Ti však sloužili ve svatyni, která je jen náznakem a stínem svatyně nebeské. Vždyť Bůh uložil Mojžíšovi, když měl zřídít stánek: „Hleď, ať uděláš vše podle vzoru, který ti byl ukázán na hoře.““

Lv 16:12-14 „¹²Vezme z oltáře, od Hospodina, kadidelnici plnou žhavého uhlí a dvě hrsti jemného kadidla z vonných věcí a vnese to dovnitř za oponu. ¹³Kadidlo vloží na oheň před Hospodina. Oblak z kadidla zahalí příkrov, který je na schráně svědeckví, aby nezemřel. ¹⁴Potom vezme trochu krve z býčka a stříkne ji prstem na příkrov z přední strany a před příkrov stříkne prstem trochu krve sedmkrát.“

Žd 9:20.21 „²⁰„Toto je krev smlouvy, kterou s vámi uzavřel Bůh.“²¹Podobně pokropil krví i stánek a všecko bohoslužebné náčiní.“

Zj 14:7 „Volal mocným hlasem: „Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.““

PÁ 4. května – Podněty k zamyšlení

List Židům mluví o pozemské svatyni jako o modelu (maketě) toho, co pro nás Kristus udělal na zemi jako oběť za nás a v nebesích jako náš Velekněz. Svatyně starověkého Izraele měla být příkladem, ztvárněním, zobrazením evangelia. Izraelci se z ní měli učit o plánu spasení, který v sobě zahrnoval oběť, soud a skoncování s hříchem. Kniha Daniel zase poskytuje čtenáři možnost pochopit apokalyptický (týkající se času konce) rozměr Kristova díla v nebeské svatyni. „Svým důrazem na očištění, soud a ospravedlnění představuje apokalyptické vidění v knize Daniel symboliku dne smíření na úplném konci pozemských dějin. Očištění je přímo spojeno s nebeskou svatyní a s dílem Mesiáše jako krále a kněze. Tato vidění představují i určité časové údaje, což čtenáři umožňuje identifikovat konkrétní časové úseky týkající se dějin spásy. Dobu, kdy Mesiáš začne své dílo konečného očištění svatyně, proběhne soud a ospravedlnění v Božím nebeském příbytku.“ (Handbook of Seventh-day Adventist Theology. Hagerstown, MD: Review and Herald 2000, str. 394)

Otázky k rozhovoru

1. Přečtěte si následující citát z pera Ellen G. Whiteové: „Jako byly kdysi hříchy lidu vírou přenášeny na oběť za hřích a pak obrazně její krví vnášeny do pozemské svatyně, tak jsou podle nové smlouvy hříchy kajících lidí vírou vkládány na Ježíše Krista a ve skutečnosti přenášeny do nebeské svatyně. Tak jako v obrazné službě očištěním pozemské svatyně byly odstraněny hříchy, které ji znečistily, tak musí být očištěna nebeská svatyně tím, že z ní budou odstraněny nebo vymazány záznamy hříchů. Než se to však může stát, musí být záznamy prozkoumány, aby se rozhodlo, na koho se může vztahovat smíření v Ježíši Kristu, kdo je pokáním a vírou v Pána Ježíše přijal.“ (GC 421.422; VDV 278) Všimni si důrazu na pokání a víru v Krista jako předpokladu „užitku z Kristova smíření“. Proč jsou pokání a víra v Krista pro Boží lid tak důležité – a to zejména v době zkoušek posledních dnů?

2. Přečtěte si text Lv 16,15.16. Jaký význam má v těchto verších krev? Co představuje? Proč byla podle vás krev nedílnou součástí obřadů dne smíření v minulosti? Co tento symbol znamená dnes?

